

31 Μαΐου, 1993

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΗ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 229/92)

Ακυρωτική απόφαση — Δεδικασμένο — Υποχρέωση συμμόρφωσης με το δεδικασμένο — Παράβαση δεδικασμένου αποτελεί λόγο ακύρωσης διοικητικής απόφασης.

5 . Με την προσφυγή τους αρ. 195/76, οι αιτητές είχαν πετύχει την ακύρωση από το Ανώτατο Δικαστήριο της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, με την οποία είχε απορριφθεί αίτησή τους για παροχή χορηγήματος εξαρτώμενου βάσει του Άρθρου 19 του περί Εθνικής Φρουράς Νόμου του 1964 (Ν. 20/64) όπως τροποποιήθηκε με τον Ν. 10 24/75. Η απόρριψη του αιτήματος εκείνου, έγινε με την αιτιολογία ότι ο εθνοφρουρός εφονεύθη λόγω της συμμετοχής του σε πραξικοπηματικές επιχειρήσεις. Το Ανώτατο Δικαστήριο είχε ακυρώσει την απόφαση εκείνη, λόγω έλλειψης δέουσας έρευνας των συνθηκών του θανάτου του εθνοφρουρού και πλάνης περί τα πράγματα.

15 Με την προσφυγή τους αυτή, οι αιτητές προσέβαλαν την απόφαση των καθ' ων η αίτηση, με την οποία και πάλιν απορρίφθηκε ίδιο αίτημά τους για παροχή χορηγήματος για τους ίδιους λόγους.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

25 Η ακύρωση προσβαλλόμενης απόφασης από το Ανώτατο Δικαστήριο συνεπάγεται τη νόμιμη κατάργησή της έναντι όλων.

Οι διοικητικές αρχές, σε εκτέλεση της υποχρέωσής τους κατά το Άρθρο 146.5 του Συντάγματος, πρέπει να συμμορφώνονται, ανάλογα με κάθε περίπτωση, με θετική ενέργεια προς το περιεχόμενο της απόφασης του Δικαστηρίου ή να απέχουν από κάθε ενέργεια που είναι αντίθετη προς όσα κρίθηκαν από αυτή.

5

Από τις αποφάσεις που εκδίδονται από το Ανώτατο Δικαστήριο σε προσφυγές, πηγάζει δεδικασμένο, το οποίο καλύπτει, τόσο το ακυρωτικό αποτέλεσμα που διατυπώνεται στο διατακτικό, όσο και τα "διοικητικής φύσεως" ζητήματα που κρίθηκαν με σκέψεις οι οποίες διατυπώνονται στην αιτιολογία της απόφασης.

10

Αναφορικά με τα "διοικητικής φύσεως" ζητήματα πρέπει να συντρέχουν οι συνθήκες προϋποθέσεις του δεδικασμένου: ταυτότητα προσώπου, ταυτότητα διαφοράς, δηλαδή, διαφοράς που έχει τα ίδια πραγματικά ή νομικά δεδομένα. "Διοικητικής φύσεως" ζητήματα είναι τα πραγματικά και νομικά ζητήματα που ρυθμίζονται από κανόνες του Διοικητικού Δικαίου που αναφέρονται στη μείζονα ή την ελάσσονα πρόταση του συλλογισμού της απόφασης, εφόσον ήταν αντικείμενο διάγνωσης και κρίσης και βρίσκονται σε συνάρτηση με το συμπέρασμα που έγινε αποδεκτό από την απόφαση (ακύρωση της πράξης), δηλαδή, αποτελούν το στήριγμα του συμπεράσματος αυτού.

15

20

Το δεδικασμένο ισχύει για κάθε διοικητική αρχή, η δε παράβασή του με νέα διοικητική πράξη θεμελιώνει λόγο ακυρώσεώς της.

25

Η παράβαση του δεδικασμένου, είναι παράβαση Νόμου γιατί συνιστά παράβαση της παραγράφου 5 του Αρθρου 146 του Συντάγματος, σύμφωνα με την οποία η απόφαση του Δικαστηρίου δεσμεύει κάθε Δικαστήριο, όργανο ή αρχή στη Δημοκρατία, που έχουν υποχρέωση να συμμορφώνονται με το περιεχόμενο της απόφασης.

30

Η Διοίκηση δεν επιτρέπεται να εκδώσει διοικητική πράξη αντίθετη προς τα ζητήματα που κρίθηκαν με την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου και στα οποία εκτείνεται το δεδικασμένο.

35

Στην παρούσα υπόθεση, η Επιτροπή δεν μπορούσε να ενεργήσει αντίθετα με την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Προσφυγή Αρ. 195/76, και να λάβει την προσβαλλόμενη απόφαση.

40

Η προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής πάσχει ανεπανόρθωτα από παράβαση Νόμου.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Christodoulou and Others v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1377,

5 *Georghios Haris v. Republic (1989) 3 C.L.R. 147.*

Προσφυγή.

10 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Ανακουφίσεως Παθόντων, με την οποία απορρίφθηκε αίτησή τους για παροχή μηνιαίας σύνταξης εξαρτωμένων από τον φονευθέντα εθνοφρουρό γιό τους στις 15 Ιουλίου, 1974.

15 *Χρ. Πουργουρίδης, για τους Αιτητές.*

Π. Κληριδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

20 ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Οι αιτητές με την προσφυγή αυτή ζητούν την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής Ανακουφίσεως Παθόντων, (η "Επιτροπή"), με την οποία απορρίφθηκε αίτησή τους για παροχή μηνιαίας σύνταξης εξαρτωμένων από τον φονευθέντα εθνοφρουρό γιο τους στις 15 Ιουλίου, 1974, που κοινοποιήθηκε σ' αυτούς με επιστολή ημερομηνίας 29 Οκτωβρίου, 1991.

25 Η υπόθεση αυτή έχει μια μακρά ιστορία. Απασχολεί το Ανώτατο Δικαστήριο τα τελευταία 17 χρόνια.

30 Οι αιτητές είναι σύζυγοι. Είχαν δέκα παιδιά, έξι κόρες και τέσσερις γιους. Ο πατέρας εργαζόταν εργάτης στην ΚΕΟ και το 1974 ο μέσος όρος των εβδομαδιαίων απολαβών του ήταν £15.

35 Ο γιος τους Νικόλας Κυριάκου Χριστοδούλου, (ο "εθνοφρουρός"), κατετάγη στην Εθνική Φρουρά στις 22 Ιανουαρίου, 1973, και υπηρετούσε με το βαθμό του οπλίτη στη Λάρνακα μέχρι τέλη Ιουνίου 1974 οπότε μετατέθηκε στη Δ' Ανωτέρα Τακτική Διοίκηση Λεμεσού. Στάθμευε στο στρατόπεδο του 216 Τ.Π.

40 Στις 15 Ιουλίου, 1974, ξέσπασε το καταστροφικό πραξικόπημα εναντίον του νόμιμου κράτους.

Το πρωί της 15ης Ιουλίου, 1974, ο εθνοφρουρός διατάχθηκε, μαζί με άλλους εθνοφρουρούς, να επιβιβαστεί στρατιωτικού

οχήματος, το οποίο τους οδήγησε στο κτίριο της Δ' Ανωτέρας Τακτικής Διοίκησης που απέχει λίγα μέτρα από το κτίριο της Κεντρικής Αστυνομίας Λεμεσού.

Υπήρξαν πυροβολισμοί από το εφεδρικό σώμα της αστυνομίας και από την άλλη πλευρά. Ο εθνοφρουρός, ενώ αποβιβαζόταν του οχήματος, επλήγη στο στήθος και έρποντας κατρακύλησε από αυτό. Αργότερα μεταφέρθηκε στο Νοσοκομείο Λεμεσού όπου και εξέπνευσε.

Οι αιτητές γονείς υπέβαλαν αίτηση στην Επιτροπή για παροχή χορηγήματος εξαρτώμενου με βάση το Άρθρο 19 του περί Εθνικής Φρουράς Νόμου του 1964, (Αρ. 20/64), όπως τροποποιήθηκε με τον περί Εθνικής Φρουράς (Τροποποιητικός) Νόμο του 1975, (Αρ. 24/75), και τους περί Εθνικής Φρουράς, (Χορηγήματα εις Εξαρτωμένους Πεσόντων και εις Ανάπηρους), (Τροποποιητικοί) Κανονισμούς τους 1966 έως 1975.

Η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση γιατί σχημάτισε τη γνώμη ότι ο εθνοφρουρός "δεν εφονεύθη εν ενεργώ υπηρεσία εν τη Δυνάμει αλλά λόγω της συμμετοχής του εις πραξικοπηματικές επιχειρήσεις δι' ανατροπήν της καθεστηκυίας εν τη Δημοκρατία τάξεως."

Οι αιτητές πρόσβαλαν τη νομιμότητα της απόφασης αυτής με την Προσφυγή Αρ. 195/76.

Στις 26 Ιουνίου, 1982, ο τότε Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου ακύρωσε την απορριπτική διοικητική απόφαση για:

(α) Έλλειψη δέουσας έρευνας των συνθηκών του θανάτου του εθνοφρουρού και

(β) Πλάνη περί τα πράγματα.

(Βλ. *Christodoulou and Others v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1377).

Στην αιτιολογία της απόφασης αναφέρονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα στη σελ. 1379:-

"As it appears from the Opposition the said Committee in arriving at its sub judice decision took into account, regarding the circumstances in which the deceased was killed, reports of the Police, of the National Guard and of the Central

Information Service (KYP).

5 It appears, from the contents of the aforesaid reports, that the deceased was shot and killed while he was in the vicinity of the Headquarters of the Military Command in Limassol. On, however, many material points such reports are conflicting and it is imposible on the basis of them only to conclude with certainty that the deceased was killed while participating in the coup d'etat, as found by the respondent Grants Committee."

10

Μετά την ακυρωτική απόφαση η Επιτροπή με επιστολή ημερομηνίας 6 Οκτωβρίου, 1984, ζήτησε από τον τότε δικηγόρο των αιτητών, που ήταν άλλος από το δικηγόρο τους στην παρούσα προσφυγή, όπως "οι αιτητές υποβάλουν οποιαδήποτε νέα στοιχεία έχουν αναφορικά με τα γεγονότα και τις συνθήκες του θανάτου του γιου τους".

15

Στις 4 Ιανουαρίου, 1985, ο τότε δικηγόρος, με επιστολή προς τον Υπουργό Εσωτερικών και Αμύνης, ζήτησε όπως παραχωρηθεί χορήγηση εξαρτωμένων σ' αυτούς και πρόσθεσε ότι ήταν αδιανόητο να ζητούνται και αδύνατο να παρασχεθούν στοιχεία από τους αιτητές.

20

Στις 19 Δεκεμβρίου, 1989, ο τωρινός δικηγόρος τους με αίτηση στον Υπουργό Δικαιοσύνης αναφέρθηκε στην ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου για (α) παράλειψη διεξαγωγής πλήρους έρευνας και (β) γιατί δεν υπήρχαν ενόπιον της Επιτροπής στοιχεία που να οδηγούν στο συμπέρασμα ότι ο εθνοφρουρός συμμετείχε σε πραξικοπηματικές ενέργειες όταν σκοτώθηκε, και τόνισε ότι τόσο ο εθνοφρουρός όσο και οι γονείς του ήταν αριστεροί, φανατικοί υποστηρικτές του Προέδρου Μακαρίου και ήταν αστέιο να χαρακτηριστεί ως πραξικοπηματίας.

25

30

Στις 3 Ιανουαρίου, 1990, ο Υπουργός Δικαιοσύνης απάντησε ότι το όλο θέμα θα εξετάζετο από Υπουργική Επιτροπή.

35

Στις 2 Μαΐου, 1990, το Υπουργείο Δικαιοσύνης πληροφόρησε το δικηγόρο των αιτητών ότι "το όλον θέμα έχει επανεξετασθεί και αποφασίστηκε να εξακολουθήσει να τηρείται η ίδια τακτική στην αντιμετώπιση συγγενών φονευθέντων κατά το πραξικόπημα, η οποία ετηρείτο μέχρι σήμερα".

40

Οι αιτητές καταχώρισαν την Προσφυγή Αρ. 410/90 για ακύρωση και ανατροπή του περιεχομένου της πιο πάνω επιστολής. Στις 2

Σεπτεμβρίου, 1991, το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή γιατί η απόφαση του Υπουργείου Δικαιοσύνης, που κοινοποιήθηκε με την επιστολή ημερομηνίας 2 Μαΐου, 1990, δεν ήταν εκτελεστική διοικητική πράξη και προέρχεται από αναρμόδιο όργανο επειδή το αρμόδιο όργανο, σύμφωνα με το νόμο, είναι η Επιτροπή.

5

Στις 11 Οκτωβρίου, 1991, ο νέος δικηγόρος των αιτητών έστειλε στην Επιτροπή μακρά αίτηση στην οποία ανέφερε το όλο ιστορικό, κάλεσε την Επιτροπή να επανεξετάσει την αίτηση των αιτητών υπό το φως της ακυρωτικής απόφασης στην Προσφυγή Αρ. 195/76 και κατέληξε ότι αν η Επιτροπή δεν εξασφάλισε επιπρόσθετα στοιχεία δεν είχε άλλη επιλογή από την παροχή του αιτούμενου χορηγήματος.

10

Στις 16 Οκτωβρίου, 1991, η Επιτροπή συνήλθε και, με μόνο τα στοιχεία που υπήρχαν πριν την έκδοση της διοικητικής απόφασης που ακυρώθηκε, πήρε την προσβαλλόμενη απόφαση, την οποία κοινοποίησε στους αιτητές με την ακόλουθη επιστολή ημερομηνίας 29 Οκτωβρίου, 1991:-

15

"Αναφέρομαι στην προσφυγή σας με αρ. 410/90 τη σχετική με την απορριφθείσα αίτησή σας για παροχή μηνιαίας συντάξεως εξαρτωμένων από τον φονευθέντα γιο σας, καθώς και στη σχετική Απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

20

2. Πληροφορείσθε ότι η Επιτροπή αφού έλαβε υπόψη όλα τα γεγονότα της υπόθεσης και τη γνωμάτευση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ημερομηνίας 29/4/75 αναφορικά με το θέμα της ενεργού υπηρεσίας εν τη Δυνάμει μετά την εκδήλωση του πραξικοπήματος, αποφάσισε να εμμένει στην αρχική της απόφαση και να απορρίψει εκ νέου την αίτηση για το λόγο ότι ο 'υιός σας δεν εφονεύθη εν ενεργώ υπηρεσία εν τη Δυνάμει αλλά λόγω της συμμετοχής του σε πραξικοπηματικές επιχειρήσεις διά ανατροπήν της καθεστηκυίας εν τη Δημοκρατία τάξεως'."

25

30

35

Ο δικηγόρος της Επιτροπής ισχυρίστηκε ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη γιατί είναι εκπρόθεσμη.

Η προσφυγή καταχωρίστηκε στις 5 Μαρτίου, 1992.

40

Η προθεσμία των 75 ημερών που προβλέπεται από την παράγραφο 3 του Άρθρου 146 του Συντάγματος είναι ανελαστική και επιτακτική. Στην παρούσα υπόθεση η προθεσμία αρχίζει από την ημέρα που η προσβαλλόμενη απόφαση περιήλθε σε γνώ-

ση των αιτητών.

- 5 Η επιστολή ταχυδρομήθηκε προς "Κυρίους Μαρία και Κυριάκο Χριστοδούλου, Πάροδο Νεοκλή Αγραούζου, Αγία Φύλα, Λεμεσό". Αυτή η διεύθυνση είναι ανεπαρκής. Είναι η διεύθυνση των αιτητών του 1975 όταν υπέβαλαν την αρχική τους αίτηση. Η Αγία Φύλα σήμερα δεν είναι το μικρό χωριό του 1975. Οι αιτητές βεβαίωσαν ότι ο φάκελος παραδόθηκε σ' αυτούς από κάποιον γείτονά τους μαζί με άλλες επιστολές δύο-τρεις μέρες πριν τα Χριστούγεννα του 1991.
- 10 Περαιτέρω, παρουσίασαν φωτοτυπία φακέλου που έστειλε ο δικηγόρος τους σ' αυτούς με την ίδια διεύθυνση ο οποίος επεστράφη από το Ταχυδρομείο με σφραγίδα "ανεπαρκής διεύθυνση".

- 15 Τα πιο πάνω παρέμειναν αναπάντητα και σιωπηρά η ένσταση του εκπρόθεσμου εγκαταλείφθηκε. Καμιά αναφορά σ' αυτή δεν έγινε στη γραπτή αγόρευση του δικηγόρου της Επιτροπής.

- 20 Το Δικαστήριο αποδέχεται την εκδοχή των αιτητών. Η προσφυγή είναι εμπρόθεσμη.

- 20 Οι λόγοι ακυρώσεως που προβλήθηκαν και αναπτύχθηκαν είναι:-

- 25 (α) Πλάνη νόμου με την έννοια παράβασης του δικαστικού δεδικασμένου. Και

(β) Έλλειψη δέουσας έρευνας.

- 30 Ο δικηγόρος των αιτητών εισηγήθηκε ότι, εφόσον καμιά περαιτέρω έρευνα δεν έγινε και κανένα επιπρόσθετο στοιχείο δεν τέθηκε ενώπιον της Επιτροπής, αυτή είχε υποχρέωση να αποφασίσει ότι ο εθνοφρουρός σκοτώθηκε σε νόμιμη υπηρεσία και να χορηγήσει το αιτούμενο επίδομα.

- 35 Το μόνο πρόσθετο στοιχείο που τέθηκε ενώπιον της Επιτροπής ήταν ότι ο εθνοφρουρός ήταν υποστηρικτής του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου και αριστερών τάσεων.

- 40 Ο δικηγόρος της Επιτροπής ισχυρίστηκε ότι εφόσον οι αιτητές πληροφόρησαν την Επιτροπή ότι δεν ήταν δυνατό να παρασχεθούν ή να υπάρξουν νέα στοιχεία δεν μπορούσε να γίνει πρόσθετη έρευνα και, ως εκ τούτου, ο λόγος για έλλειψη δέουσας έρευνας δεν ευσταθεί.

Ισχυρίστηκε, περαιτέρω, ότι η βαρύτητα που μπορεί να δώσει το διοικητικό όργανο στα αποδεικτικά στοιχεία είναι ανέλεγκτη από το Δικαστήριο και ότι η εκτίμηση των στοιχείων και η κατάληξη στην προσβαλλόμενη απόφαση είναι επίσης ανέλεγκτη εκτός εάν υπάρχει πλάνη περί τα πράγματα, που δε συμβαίνει στην παρούσα περίπτωση. 5

Είναι φανερό από τα ενώπιον του Δικαστηρίου στοιχεία ότι, εκτός από τους πολιτικούς προσανατολισμούς των αιτητών και του εθνοφρουρού, κανένα νέο στοιχείο δεν είχε η Επιτροπή ενώπιον της κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης. 10

Η ακύρωση προσβαλλόμενης απόφασης από το Ανώτατο Δικαστήριο συνεπάγεται τη νόμιμη κατάργησή της έναντι όλων. 15

Οι διοικητικές αρχές, σε εκτέλεση της υποχρέωσής τους κατά το Άρθρο 146.5 του Συντάγματος, πρέπει να συμμορφώνονται, ανάλογα με κάθε περίπτωση, με θετική ενέργεια προς το περιεχόμενο της απόφασης του Δικαστηρίου ή να απέχουν από κάθε ενέργεια που είναι αντίθετη προς όσα κριθήκαν από αυτή. 20

Στην απόφαση *Georghios Haris v. The Republic of Cyprus* (1989) 3(A) C.L.R. 147, στις σελ. 159-162 ειπώθηκαν:-

"The Judgments of the Court of Revisional Jurisdiction are binding upon all organs and authorities of the Republic (see Article 146.5 of the Constitution) and every operative finding of the Court is binding upon the Administration which is no longer at liberty to take a contrary view of a given set of facts. 25
30

In *Ioannis Constantinou v. Republic (Chairman of the Council for the Reinstatement of Dismissed Civil Servants)* (1972) 3 C.L.R. 116, A. Loizou, J., as he then was, adopted the following passage from Vegleri 'The Compliance of the Administration to the Decisions of the Council of State', 1934 edition, p. 38:- 35

'If, finally, all the factual and legal grounds which were capable of affording the reasoning for the action of the administration came under consideration by the Council of State and they were considered illegal, and, in this way all the possible prerequisites of the administrative act were exhausted, the result of the annulment must be considered as absolute, preventing the administration to proceed to a 40

similar action or compelling it to perform an act which in unjustifiably refuses to carry out.’

5 He concluded that, even if all the component elements of res judicata did not exist, again the sub judice decision would be annulled, because a Judgment of the Court, though not amounting to res judicata, nevertheless it should exercise decisive influence on the decision of the administrative organ charged with re-examination of a case.

10 In *Stylianou and Others v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 776, it was said at pp. 784-785:-

15 ‘As it has been repeatedly said, Article 146 of the Constitution introduced the Administrative Law and Jurisdiction in this country. Paragraph 5 reads:-

20 ‘Any decision given under paragraph 4 of this Article shall be binding on all Courts and all organs or authorities in the Republic and shall be given effect to and acted upon by the organ or authority or person concerned’.

25 A decision annulling an administrative act extinguishes such act, and the legal results purported to have been produced by such act are in general obliterated. This is the one aspect of res judicata which is embodied in paragraph 5 of Article 146 of the Constitution.”

30 The annulling decision of the Court binds both the applicant and the Administration. The Administration has a duty, however, thereafter to examine the matter afresh under the factual and legal regime obtaining at the time the first act was issued. The Administration is estopped from issuing an identical act on the same grounds and the same reasoning which were declared invalid by the administrative Court .....

40 It is not, however, contrary to the doctrine of res judicata the issue of a new administrative act on the same subject and with the same content as the annulled one provided that the new act is not based on the grounds that caused the annulment of the first act by the Court. (See Greek Council of State, Case No. 307/40; see, also, Dentia Administrative Justice, (1965) Volume ‘C’, pp. 364-367; Vegleri - Compliance of the Administration to the Decisions of the Greek Council of State, (1934) pp. 29-48;

Conclusions of the Greek Council of State, 1929-59, p. 281.)"

Από τις αποφάσεις που εκδίδονται από το Ανώτατο Δικαστήριο σε προσφυγές πηγάζει δεδικασμένο το οποίο καλύπτει, τόσο το ακυρωτικό αποτέλεσμα που διατυπώνεται στο διατακτικό, όσο και τα "διοικητικής φύσεως" ζητήματα που κρίθηκαν με σκέψεις οι οποίες διατυπώνονται στην αιτιολογία της απόφασης. 5

Αναφορικά με τα "διοικητικής φύσεως" ζητήματα πρέπει να συντρέχουν οι συνήθεις προϋποθέσεις του δεδικασμένου: ταυτότητα προσώπου, ταυτότητα διαφοράς, δηλαδή, διαφοράς που έχει τα ίδια πραγματικά ή νομικά δεδομένα. (ΣΕ 1429/1986). "Διοικητικής φύσεως" ζητήματα είναι τα πραγματικά και νομικά ζητήματα που ρυθμίζονται από κανόνες του Διοικητικού Δικαίου και αναφέρονται στη μείζονα ή την ελάσσονα πρόταση του συλλογισμού της απόφασης, εφόσον ήταν αντικείμενο διάγνωσης και κρίσης και βρίσκονται σε συνάρτηση με το συμπέρασμα που έγινε αποδεκτό από την απόφαση (ακύρωση της πράξης), δηλαδή, αποτελούν το στήριγμα του συμπεράσματος αυτού. (ΣΕ 813/1981, 1429/1986). 10 15

Το δεδικασμένο ισχύει για κάθε διοικητική αρχή ή δε παράβαση του με νέα διοικητική πράξη θεμελιώνει λόγο ακυρώσεώς της. 20

Η παράβαση του δεδικασμένου είναι παράβαση νόμου - (ΣΕ 890/1987) - γιατί συνιστά παράβαση της παραγράφου 5 του Αρθρου 146 του Συντάγματος σύμφωνα με την οποία η απόφαση του Δικαστηρίου δεσμεύει κάθε Δικαστήριο, όργανο ή αρχή στη Δημοκρατία, που έχουν υποχρέωση να συμμορφώνονται με το περιεχόμενο της απόφασης. 25

Η Διοίκηση δεν επιτρέπεται να εκδώσει διοικητική πράξη αντίθετη προς τα ζητήματα που κρίθηκαν με την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου και στα οποία εκτείνεται το δεδικασμένο. (ΣΕ 3868/1980, 165/1981, 2502/1985). (Βλ. επίσης Ε. Σπηλιωτοπούλου "Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου", Πέμπτη Έκδοση, 1991, παράγραφοι 504, 537 και 571). 30 35

Στην παρούσα υπόθεση η Επιτροπή δεν μπορούσε να ενεργήσει αντίθετα με την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Προσφυγή Αρ. 195/76, (ανωτέρω), και να λάβει την προσβαλλόμενη απόφαση. 40

Οι σκέψεις του Δικαστηρίου στις οποίες στηρίχτηκε η ακυρωτική απόφαση έχουν προεκτεθεί. Αυτές αποτελούν το στήριγ-

μα του συμπεράσματος και του διατακτικού.

Η προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής πάσχει ανεπανόρθωτα από παράβαση νόμου και θα ακυρωθεί.

5

Το Δικαστήριο θεωρεί ότι είναι αλυσιτελές να αποφασίσει εάν η παράλειψη διεξαγωγής περαιτέρω έρευνας, κάτω από τις περιστάσεις της υπόθεσης, συνιστά πρόσθετο λόγο ακυρώσεως.

10

Η προσφυγή επιτυγχάνει. Η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται.

Οι καθ' ων η αίτηση να πληρώσουν τα έξοδα των αιτητών.

15

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα υπέρ των αιτητών.